

Imagine coperta 1: Detaliu din icoana pictată la
Mănăstirea Paltin-Petru-Vodă
Imagine coperta 4: Icoană pictată la Mănăstirea Diaconești

© 2014 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
editurii METEOR PUBLISHING

Contact:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: editura@meteorpress.ro
Str. Bahluiului nr. 1, 011281, sect. 1, București

Distribuție la:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: carte@meteorpress.ro
www.meteorpress.ro

ISBN 978-973-728-638-3

AVVA JUSTIN PÂRVU

Mărturii. Amintiri. Minuni.

Volum coordonat de Vlad Herman
Ediție îngrijită de Danion Vasile

Ediția a treia

METEOR
PRESS

eu îl voi lăua.” Tot aşa noi cădem înaintea Ta, rugându-ne Teie cu nădejdea că ne vei ierta îndrăzneala și nu vei trece cu vederea cererea noastră: „Doamne, arată-ne nouă locurile în care se află sfintele moaște ale mărturisitorilor Tăi, ca aflându-le să le cinstim cu evlavie.” Și dacă din pricina păcatelor noastre nu am fost vrednici să ne închinăm lor, ne rugăm Teie cu zdrobire de inimă, Doamne, să nu lași sfintele moaște ale robilor Tăi să zacă în uitare, ci scoate-le la lumină, pentru a primi închinarea cuvenită.

Ca închinându-ne cu evlavie, să ne putem bucura și de cinstirea lor în Biserica Ta, după cum li se cuvine, împreună cu a celor de sfinți mucenici și mucenice. Și împreună cu ei să îți aducem slavă, cinste și închinăciune Teie, Dumnezeului cel în Treime lăudat, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.³¹

³¹ Acest acatist, alcătuit cu binecuvântarea Părintelui Justin Pârvu, a fost tipărit inițial ca supliment al revistei *Atitudini*, editată de Mănăstirea Petru-Vodă (nr. 25/2012), fiind însoțit de o predoslovie a sfinției sale: „Cercetând noi istoria bisericească în lumea noastră creștin-ortodoxă, aflăm niște valori mari și doveditoare pentru existența noastră, pentru Ortodoxia noastră, pentru viața noastră de toate zilele, aici, în răsăritul Europei. Cel mai important lucru, grăitor pentru noi și în viitor, sunt noii mărturisitori din închisorile noastre și de la Canal. E cel mai important genocid din lumea asta. Nu a existat o urgie mai puternică decât a fost, în România, Canalul. Și noi îi avem pe acești rugători fierbinți, înaintea lui Dumnezeu, și ei ne duc, mai departe, în istorie. Ei sunt temelia pe care ne aşezăm noi pentru veacul viitor...” Am considerat că este potrivit să îl reproducem și în acest volum, întrucât Părintele Justin își dorea foarte mult ca prin acest text oamenii să îi cinstescă, aşa cum se cuvine, pe toți noii mucenici și mărturisitori, necunoscuți și mai ales cunoscuți (n.ed.).

Cuprins:

În loc de prefață la ediția a doua:

Simpozionul duhovnicesc –

In memoriam Părintele Justin Pârvu 5

În loc de introducere

Î.P.S. Justinian Chira,

Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmărelui:

Un titlu pentru toți cei care au suferit

în pușcările comuniste 23

Nota editorului 25

Cuvântul Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei,

la înmormântarea Părintelui Justin:

Părintele Justin – un bătrân frumosla care

au alergat nenumărate cete de oameni 27

Părintele Hariton Negrea,

starețul Mănăstirii Petru-Vodă:

Duhovnicul de onoare al întregii vieți monahale

din România 32

Părintele Serafim de la Cășiel:

Dumnezeu i-a dat mari daruri Părintelui Justin 37

Părintele Ioan Șişmanian de la Mănăstirea Petru-Vodă:

„Iubirea lui ardea... cauteriza... inflăcăra...” 40

Părintele Constantin Catană de la Văratec:

„Icoana de pe iconostasul evlaviei multor creștini

din Biserica Ortodoxă Română” 42

Părintele Mihai Valică:

„Să avem modelul demnității părintelui care

a știut să spună nu răului!” 51

„Părintele Justin a făcut lucru de Evangelist” 56

<i>Părintele Mihai-Andrei Aldea:</i>	
„Părintele Justin ne cheamă în ceruri”	59
<i>Părintele Constantin Lupu-Marinei:</i>	
„Să nu avem frică”	62
<i>Părintele Ciprian-Ioan Staicu:</i>	
„Avva Justin Pârvu, Voievodul în Duhul Sfânt al Ortodoxiei românești”	70
<i>Părintele Valentin Ioan Istrati:</i>	
„Despre Revoluția Părintelui Justin Pârvu”	76
<i>Părintele Severian Gheras:</i>	
12 ani cu Părintele Justin Pârvu	79
<i>Ieromonah Siluan Antoci de la Mănăstirea Agafton:</i>	
„Omul Dragostei, Bătrânul, eroul, mucenicul, mărturisitorul”	82
<i>Părintele Eftimie Mitra:</i>	
„Omul care m-a ajutat să îl cunosc cu adevărat pe Hristos”	90
<i>Mărturia unei maici de la Mănăstirea Paltin:</i>	
„Vino, măi, acasă, în patria noastră!”	105
<i>Octav Bjoza:</i>	
Un candidat la canonizare	107
<i>Aspazia Otel Petrescu:</i>	
„Un ostaș al lui Hristos care a luptat cu sabia dragostei în mâna”	109
<i>Ilie Gherheș:</i>	
Un vis profetic	113
<i>Prof. Marian Maricaru:</i>	
Mărturia mea despre Părintele Justin Pârvu	116
<i>Costel Carabelea:</i>	
„Încredințarea că acest om este sfânt”	124
<i>Ciprian Voicilă:</i>	
„Întruchipare a demnității uitate”	126

<i>Ioan Chertie:</i>	
„Voievodul Ortodoxiei românești”	129
<i>Andrei Bărbos:</i>	
„Ultimul mare mărturisitor al unei generații de sacrificiu”	136
<i>Dumitru și Ileana Sas:</i>	
„E omul lui Dumnezeu”	139
<i>Cristina Ghenof:</i>	
„Era dur și concis! Nu aspru, ci punctual, la obiect”	141
<i>Florentina Grădinariu:</i>	
„Mi-a schimbat viața pe loc”	145
<i>Giulia Chicla:</i>	
Arătarea Părintelui Justinunui grup rămas înzapezit	149
<i>Daniela P.:</i>	
Ajutor pentru o Tânără bolnavă de icter	152
<i>Mircea C.:</i>	
Răspunde la problemele unor oameni fără a fi întrebat	156
<i>Daniela Perju:</i>	
Încă un ajutor în nașterea de prunci	159
<i>N. P.:</i>	
„Mi s-a întâmplat de multe ori să îmi citească gândurile”	162
<i>Irina Bazon:</i>	
„Aveam sentimentul viu că mă aflu în prezență unui sfânt”	164
<i>Alexandra:</i>	
„Lângă el, cuvintele erau de prisos”	167
<i>Stefan din București:</i>	
„Când aveai nevoie de ceva, el tot timpul se ruga lui Dumnezeu”	170
<i>Daniela Stefan:</i>	
„Puterea interioară a Părintelui”	172

<i>Alte mărturii despre minunile Părintelui Justin</i>	173
<i>Vlad Herman:</i>	
Un mare regret	177
<i>Danion Vasile:</i>	
„Părintele Justin a fost omul care ne-a învățat să avem curajul unei atitudini”	180
NOI MĂRTURII:	
<i>Preot Costel Florin Vascu:</i>	
„Asta-i calea ta... Fără preoție nu se poate”	185
<i>Dr. Dan Tudor Eniu:</i>	
Binecuvântarea de a trata și îngriji un sfânt...	188
<i>Anexă:</i>	
Acatistul Noilor Mucenici și Mărturisitori din temnițele comuniste	204

*Părintele Hariton Negrea,
stăretul Mănăstirii Petru-Vodă:*

Duhovnicul de onoare al întregii vieți monahale din România

Noi am fi vrut să îl facem duhovnicul de onoare al întregii vieți monahale, dar cei de la Primăria din Baia Sprie ne-au luat-o înainte. Părintele Justin o să aibă grijă să îi ocrotească pe toți aceștia, să le dea sănătate, râvnă și putere să ducă acest efort de a pune în prim-plan valorile naționale. Spunea fratele Danion Vasile mai înainte că, dacă ar fi murit Părintele Justin în temniță, am fi avut un mucenic și un martir care s-ar fi rugat pentru noi, dar nu a fost aşa, pentru că și viața monahală din România avea nevoie de un exemplu puternic. De aceea a mai trăit Părintele Justin, ca să ne ofere nouă, celor din mănăstiri, exemplul că se poate și în zilele noastre să se atingă valorile sfinteniei și ale desăvârșirii.

Noi am învățat de la Părintele Justin să fim în dragoste față de neamul acesta, nu doar neamul românesc, ci întreg neamul omenesc. Chiar dacă în unele articole a fost condamnat că ar fi fost xenofob sau în alt fel, toți aceștia – care sunt de alte naționalități – pot veni la noi, la mănăstirile Părintelui Justin, și vor vedea că stăm cu ei la masă și împărțim aceeași pâine. Arătăm că, pe lângă dragostea de țară, avem și dragoste de om și de aproapele nostru, indiferent de etnie și de conceptele de gândire. Părintele Justin a fost un mare iubitor de țară și de tradiție românească. Dar totodată aș vrea să vorbesc și de calitățile sale de mare duhovnic, monah, părinte iubitor.

Să știi că mai puțin am întâlnit în viața mea persoane care au avut puterea rugăciunii. Părintele Ioanichie Bălan de la Mănăstirea Sihăstria ne spunea nouă, care, să spunem că, am fi generația aceasta din urmă: „Sunteți și voi, oarecum, ca niște

stâlpi, dar, ca să ajungeți la cer, trebuie să atingeți valorile duhovnicești ale Părintelui Justin.”⁴

Cu același prilej, Părintele stareț Hariton Negrea a mai spus: „M-am uitat la credincioșii de aici din sală și am constatat că sunt ceva mai credincioși decât mine. Mi-am dat seama ce poate să facă Părintele Justin: să pună sămânță în țarina unui om – iar roadele se văd. Oameni care pentru mine, chiar dacă nu sunt în viața monahală, îmi dau tăria și credința că poporul acesta își mai păstrează esența de creștin ortodox.

Pe lângă faptul că Părintele Justin ne-a învățat toată Tradiția, rânduiala canonica a Bisericii noastre Ortodoxe, și faptele personale au vorbit despre lucru acesta. Eu eram novice în mănăstire când m-a primit Părintele Justin, în anul 1996, și m-a rânduit să mă ocup cu oamenii care veneau la mănăstire și serveau masa acolo, la trapeza mănăstirii. Erau situații când, în duminici, puteam să așezăm la masă o mie două sute – o mie trei sute de persoane, fără să ținem seama că sunt ortodocși, că sunt romi sau sunt maghiari, erau veniți toți acolo, la Părintele Justin, iar noi îi puneam la masă.

(...) Ceea ce am văzut eu la Părintele Justin: după ce am pus la masă vreo trei-patru rânduri de trapeză, am rămas fără ciorbă și i-am spus Părintelui Justin că nu mai avem ce să dăm de mâncare la oameni și încă mai sunt pe afară. Si a zis Părintele Justin: «Am să vin eu să văd.» Si a luat Părintele Justin lingura aceea mare și a dat de trei ori în cazanul acela cu ciorbă și s-a făcut din nou ciorbă până în vîrful lui. Eu am văzut acest lucru, ceea ce înseamnă că Părintele Justin a avut puterea cuvântului. Poate mulți dintre noi, preoți, monahi, monahii, vorbim frumos despre Dumnezeu, dar puterea credinței stă în oameni cu totul deosebiți. Dacă domnul Danion a spus mai înainte despre Părintele Justin că

⁴ Fragment din cuvântul ținut pe data de 14 septembrie 2013 la Casa de Cultură din Baia Sprie, cu ocazia acordării titlului de Cetățean de onoare al orașului Baia Sprie Părintelui Justin Pârvu – din revista *Atitudini*, nr. 30/2013, pp. 5-6 (n.ed.).

este un general de la noi din Ortodoxie care a trecut la cele veșnice, mi-aduc aminte de o cântare care se cântă în bisericile noastre ortodoxe și care zice aşa: «Și de-o fi să apară odată vreun dușman nesăbuit, să strigați atunci la mine și-oi sări și din mormânt.»

* * *

Părintele Hariton Negrea este unul dintre puținii care au avut curajul de a vorbi despre marile minuni făcute de Părintele Justin înainte de trecerea acestuia la Domnul. Iată o mărturie impresionantă, dată pe când era duhovnic la mănăstirea de maici din Durău:

„Relația cu Părintele Justin a fost cea mai puternică relație cu un om din viața mea. Am cunoscut părinții care m-au crescut, am cunoscut părinți duhovniști atunci când eram la studii în București, printre care și Părintele Galeriu, un mare duhovnic, Părintele Vasile Gavrilă, duhovnicul la care eu mă spovedeam în zilele acelea; l-am cunoscut pe Părintele Sofian Boghiu, un mare duhovnic, de asemenea, și alți preoți de calitate și cu experiență de viață duhovnicească, din Bucureștiul anilor de după 1990.

Relația cu Părintele Justin a fost și este cu totul specială, pentru că era prezent tot timpul în obștea pe care dânsul o supraveghează, în calitate de stareț. Mă spovedeam de două ori pe săptămână, uneori și de trei ori pe săptămână la Părintele Justin. Primeam răspunsuri la problemele de viață duhovnicească și, implicit, și pentru viața prietenilor mei, a părinților, a rудelor mele, răspunsuri impecabile. L-am cunoscut pe Părintele Justin în tot cât ne-a putut rândui Dumnezeu să descopăr la sfintia sa, viața și trăirile pe care ni le prezenta ca exemplu.

Consider că Părintele Justin a fost – pe lângă un mare duhovnic – și un mare psiholog. Nu-mi amintesc niciodată să mă fi certat cu ceva. Nu-mi amintesc să nu fi greșit eu cu ceva. Știam că greșesc și că fac erori, dar Părintele Justin a avut suficient tact, atâtă experiență duhovnicească, încât să îndrepte lucrurile fără ca cineva să-l fi influențat în privința asta. Relația cu Părintele Justin decurgea încontinuu dintr-o situație îmbunătățită într-o situație și mai îmbunătățită.

Consider că am fost, ca și ceilalți călugări din Petru-Vodă, printre cei mai favorizați oameni de pe fața pământului. Spun

lucrul acesta pentru că sunt într-o mănăstire de călugărițe care nu au cunoscut atât de aproape un părinte de talia Părintelui Justin de la Petru-Vodă. Am văzut cu ochii mei minunile lui, pe care nimeni nu poate să mi le șteargă din suflet.

Am trecut prin toate ascultările pe care Părintele Justin mi le-a oferit și nu-mi aduc aminte să fi fost vreo ascultare pe care să nu o fi făcut și eu. Poate că ascultările prin care m-a trecut Părintele Justin nu le-am realizat practic cum trebuie, dar părintele a avut în vedere să mă pună la orice ascultare din mănăstire. Consider că mai mult m-a ținut la ascultarea de la brutărie, ascultarea de la prescurărie, ascultarea de la pangar, ascultarea de la paracliserie. Aceste ascultări se potrivesc ca durată. Consider cam patru luni pentru fiecare, celealte ascultări prin care am trecut, inclusiv la oi, am fost și la vite, am fost și la ocolul pădurii, am fost și la fân, am lucrat și la curătenia din cadrul mănăstirii. Dar la aceste ascultări m-a ținut ceva mai mult decât la celealte. Nu am căutat o explicație, dar în toate mi-am găsit pacea și liniștea.

Niciodată nu m-a lăsat să fac un lucru peste măsura puterilor mele, ci întotdeauna mi-a spus că, înainte de toate, să-mi fac rânduielile de rugăciune călugărești și apoi să împlinesc lucru măinilor mele. Dacă împlineam un lucru din cadrul ascultării și nu-mi împlineam rânduielile mele de rugăciune, ziua aceea nu era considerată ca fiind realizată. De aceea, înainte de a începe o ascultare, ne preciza cât efort trebuie să depunem în așa fel încât rugăciunea să nu ne lipsească și biserică și slujbele, la fel, să nu ne lipsească.

Când eram călugăr cu ascultarea la brutărie, îmi aduc aminte că eram cu Părintele Teodosie, un călugăr de acolo, mai eram și cu alți părinți cu care făceam pâine și, într-o primăvară, aproape de vară, am rămas fără făină la mănăstire. Noi acolo ne foloseam de făină pe care oamenii o aduceau ca ofrandă bisericii și din acea făină frământam și coceam la cuptor și ofeream pelerinilor care veneau acolo la mănăstire pentru închinare și rugăciune și sfaturi duhovniști de la Părintele Justin.

Așa s-a întâmplat în momentul acela când lăzile noastre cu făină s-au golit. Oameni mulți erau în mănăstire și, când ne-am